

VISITA REIAL → El context

JOAQUIM Bohigas

LA REBUDA ALS PRÍncePS DE GIRONA

Un fervor «in crescendo»

La simple presència dels futurs Reis d'Espanya té nùmersos perquè admiradors i curiosos ocupin carrers i espais públics. Però cal crear expectativa. Tot apunta que els Prínceps de Girona tardaran anys en tornar per Castelló d'Empúries. Però no és vàlid realitzar una relació de causa-efecte en la conducta de les persones. La psicologia no és una ciència exacta. A Castelló d'Empúries, la visita dels Prínceps de Girona va començar, per part del públic, amb una benvinguda que es pot titllar de discreta, es va capgirar per arribar al zenit –la fredor va evolucionar fins a mostrar les simpaties dels reunits cap els «hostes»– escassos moments abans que Felip i Letizia tanquessin la porta de l'espectacular Mercedes oficial i donessin per closa la visita al municipi. La darrera paraula pel públic gironí va ser, amb la finestra baixada, de la princesa Letizia, quan el vehicle –formant part d'una comitiva– ja enfilava en direcció a Empúries. Un fervor que va anar creixent, poc a poc, a mesura que passaven les hores.

La sortida del pavelló va ser explícit el que s'espera d'aquests banys de massa: mostres d'afecte en forma d'expressions verbals monosil·labs, i desig de saludar. Voluntat de ser participat d'un esdeveniment. Encara que després posin dubte la monarquia. Gust per saber les característiques físiques, i manera de vestir, d'una parella que, en la majoria de persones que volien saludar, només ha vist per la televisió i les revistes del cor. Sabem, per boca d'una admiradora, que la princesa emprava un perfum fort. Els membres dels cossos de seguretat fan el que poden. Obren pas, i eviten l'excés de confiança.

Ben sincerament. És d'admirar la paciència dels Prínceps de Girona. No per atendre les demandes dels admiradors, sinó perquè aquestes eren continuades. I sempre sol·licitats. Per tot hom. Sense un no. Pacientment. Sobretot, pels components –i acompanyants– dels equips participants. Entregats els trofeus, a peu de pista, ambdós eren assetjats. I la gent, amb la disponibilitat, perd la por. Es verifica la utilitat de les màquines de fotografar digitals, i els mòbils amb la citada funció. A destacar una de les característiques en aquesta tipologia d'actes. L'atracció pels nens, i les converses que en són derivades. «El nen menjarà ara?», li va esbitzar Felip a una mare, que esperava, pacientment, a l'exterior del pavelló. Gairebé eren les 3 de la tarda. En el trajecte que els Prínceps van fer, en baixar del cotxe oficial, fins el pavelló, quasi tots els que van desitjar van fer una doble encaixada de mans –Felip i Letizia–. Sense aglomeracions.

La benvinguda a l'Ajuntament, de tall protocol·lari, va ser, per part del públic, discreta però va canviar en sortir del pavelló esportiu

ENTRADA. El Príncep de Girona fa una «encaixada de mans» a un infant situat darrere les tanques d'accés al pavelló.

SORTIDA. Gent de totes les edats saluden Felip.

TECNOLOGIA. Màquines i mòbils per enregistrar imatges.

SALUTACIÓ. L'aparició dels Prínceps va instar a expressar mostres d'afecte.

Públic a les grades supletòries.

Els que volien, van saludar la parella.

INTERÈS. El príncep Felip, adreçant-se a un infant no excessivament tranquil.

Les curiositats

Una nena burla 2 vegades l'espai de seguretat

Una nena va trencar el vigilat accés a la zona de tribuna 2 vegades per saludar la princesa Letizia. La primera vegada anava acompanyada d'un nen que li rondava l'edat. En la segona, la nena li va regalar un dibuix que havia fet escassos moments abans a les grades, i que representava un nen i una nena saltant a la corda. Letizia va ensenyar el dibuix a l'autoritat militar que tenia al darrere. La nena va passar per arran de pista per accedir a la princesa. El príncep també es va adonar de la presència dels nens. Pere Tubert, de Mifas, era feliç a la tribuna en veure l'espontaneïtat de la mainada. La nena va ser localitzada després a les grades, i també el nen, alhora que la persona que n'era responsable explicava l'anècdota.

● En la cerimònia de clausura, un dels components de l'equip ONCE Andalusia va regalar una samarreta per jugar a bàsquet que, en l'anvers, hi havia el número 6 i la inscripció «Felipe». El príncep va ensenyar la samarreta al públic, que va tornar resposta en forma d'aplausaments.

● Si bé al començament del partit hi havia un seient buit a la tribuna, el dubte es va resoldre passats uns minuts. Era el lloc reservat pel conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Joaquim Nadal, que havia anat a la inauguració de la Casa de Vila de Pau.

● Pere Tubert va tenir llargues converses amb la princesa Letizia. Perquè la tenia al costat. En el tram central de la tribuna, i d'esquerra a dreta, la distribució dels seients era: príncep Felip; princesa Letizia; Pere Tubert; Joaquim Nadal; i el subdelegat del govern central a Girona, Francesc Francisco-Busquets. La delegada del govern de la Generalitat, Pia Bosch, era a la fila superior.

● Vorejant la mitja part del partit entre el Vital Vigo Amfiv i l'ONCE Andalusia, la princesa Letizia parlava pel mòbil. Les expressions gestuals deixaven entreveure que parlava sobre l'hora prevista de finalització de l'acte a Castelló d'Empúries. Parlant de mòbils, Joaquim Nadal i Francesc Francisco-Busquets van coincidir en estar consultant, alhora, els respectius telèfons mòbils.

● El protocol de seguretat, intrínsec en aquest tipus de visites d'autoritats, va tenir moments curiosos. Una jove component dels Gegants de Castelló va haver d'obrir una bossa amb estris per fer ballar les figures. Si bé la persona que revisava donava per correcte la revisió, la nena insistia en mostrar compartiments de la bossa per demostrar que no hi tenia res.

BONA